

“Quines dones hi ha entre els cristians!”

Dv, 10/02/2012 per Teresa Forcades...

[Un Manament Nou](#)

No infreqüentment foren dones soles les qui van acomplir la transformació de casa seva en una comunitat monàstica o pre-monàstica. Exemples: les mateixes Emília i Macrina després de la mort del pare; i també la vídua Magna d'Ancira; un exemple famós és el d'Anthousa d'Antioquia, que va quedar vídua als vint anys d'edat i, en preferir l'ascesi a un nou matrimoni, va atraure l'admiració del rctor pagà Libani, el qual va escriure referint-se a ella: Quines dones hi ha entre els cristians!; Anthousa va ser la mare de sant Joan Crisòstom. Santa Olímpia de Constantinoble va quedar vídua als vint-i-dos anys i fou la companya espiritual de Joan Crisòstom i bona amiga també de Gregori de Nazianz, Gregori de Nissa i Amfiloqui d'Iconi (el bisbe per a qui Basili va escriure el seu tractat Sobre l'Esperit Sant). A la comunitat de santa Olímpia pertanyien, entre altres, les diaconesses Elisàntia, Martíria i Pal·làdia. De la ciutat de Roma coneixem, gràcies al relat de sant Jeroni, santa Marcel·la (la casa de la qual a l'Aventí va esdevenir el centre del cercle ascètic de la decadent capital de l'Imperi) i també santa Paula i les seves dues filles. A Roma trobem també santa Melània la vella. Santa Melània i santa Marcel·la representen posicions teològiques enfrontades, ja que Melània considerava favorablement la teologia d'Orígenes que el cecle de Marcel·la (al qual pertenyia sant Jeroni) menystenia. Santa Melània va abandonar Roma (on va deixar un fill petit) per dirigir-se a Egipte i Palestina i va dedicar la seva vida a promoure comunitats ascètiques centrades en l'estudi de l'Esriptura, i a facilitar que aquestes primeres comunitats monàstiques establissin contactes entre elles.

[\(Extret de Ser persona, avui: estudi del concepte de 'persona' en la teologia trinitària clàssica i de la seva relació amb la noció moderna de llibertat. Teresa Forcades i Vila. Publicacions de l'Abadia de Montserrat\).](#)